

Valtiovarainministeriö

Viite: VN/16645/2021

LAUSUNTO HALLITUKSEN ESITYKSEN LUONNOKSESTA KOSKIEN KUNTIEN TAKAUSKESKUKSESTA ANNETUN LAIN (487/1996) MUUTTAMISTA

Kiitämme mahdollisuudesta esittää Kuntarahoitus Oyj:n ("Kuntarahoitus") näkemykset luonnokseen Kuntien takauskeskuksesta ("KTK") annetun lain muuttamista koskevaksi hallituksen esitykseksi.

Kuntarahoitus on sekä kuntasektorin että valtion tukeman sosiaalisen asuntotuotannon merkittävin rahoittaja, joka toimii kuntien ja kuntayhtymien sosiaali- ja terveydenhuollon investointien keskeisenä rahoituskumppanina. Kuntarahoituksen pitkäaikaisen rahoituksen määrä yhtiön koko asiakaskunnalle on noin 29 miljardia euroa (30.6.2021). Lisäksi taseessa on lyhytaikaista rahoitusta noin 1,5 miljardia euroa (30.6.2021). Kuntarahoitus on pankkisääntelyn tarkoittama merkittävä luotolaitos ja Euroopan keskuspankin valvonnassa. Kuntarahoituksen kaikki varainhankinta tapahtuu kansainvälisiltä pääomamarkkinoilta laskemalla liikkeelle joukkovelkakirjalainoja, joissa on KTK:n takaus.

1 Tiivistelmä

Lausunnolla oleva luonnos KTK-lain muuttamisesta mahdollistaisi sosiaali- ja terveydenhuollon uudistukseen ("sote") liittyen Kuntarahoituksen toimimisen hyvinvointialueiden rahoittajana näiden uus- ja lisäinvestointien osalta. Kesäkuussa 2021 eduskunnassa hyväksytyssä soten lainsäädäntöpaketissa hyväksyttiin jo KTK-lain muutos, joka mahdollistaa hyvinvointialueille siirtyvien lainojen ja muiden sitoumusten rahoituksen jatkumisen Kuntarahoitukselta. Tämän vuoksi kyse on loogisesta jatkumosta sote-uudistuksen toteutuksessa, ja Kuntarahoitus kannattaa esitettyä muutosta KTK-lakiin.

Hyvinvointialueiden tehokkaan rahoituksen varmistamiseksi on mielestämme järkevää käyttää olemassa olevia rakenteita. Kuntarahoitus on osoittanut toimintakykynsä kuntasektorin ja sosiaalisen asuntotuotannon rahoituksessa. Siksi on perusteltua huolehtia lainsäädännön tasolla siitä, että Kuntarahoitus voi olla myös hyvinvointialueiden rahoituksen lähde.

Sinänsä kannatettavaan ehdotukseen sisältyy kuitenkin muutamia tärkeitä näkökulmia, joita haluamme tuoda lausunnossamme esille (kuntien asema hyvinvointialueiden rahoittamisjärjestelyssä, EU-valtiontukiarviointin riittävä oikeusvarmuus ja leasing- ja suojausjärjestelyjen mahdollisuus), vaikka Kuntarahoituksella

ei ole huomautettavaa ehdotettuun pykälämuotoiluun KTK-lain muuttamiseksi. Lisäksi esitämme muutamia teknisempiä täsmennysehdotuksia hallituksen esitysluonnoksen perusteluosioon.

2 Kuntasektorin roolista hyvinvointialueiden rahoittamisessa

Esitysluonnoksen kohdassa 1.1 todetaan, että koska Kuntarahoitus on keskeinen kuntia ja kuntayhtymiä rahoittava luottolaitos, on perusteltua, että se voi rahoittaa myös hyvinvointialueita. Tämä on melko suoraviivaisesti ilmaistu ottaen huomioon, että hyvinvointialueet nimenomaisesti muodostetaan uudeksi hallinnon yksiköksi erilleen kuntien toiminnasta. Asiaa on paremmin avattu esitysluonnoksen kohdassa 4.1 ja 10 perustellen hyvinvointialueiden toiminnan liittyvän osittain kunnille säädettyihin tai niiden yleisen toimialan piiriin kuuluviin tehtäviin. Lisäksi järjestelyn ei katsota nostavan kunnille KTK:n kautta tulevia riskejä, koska tarkoituksena on, että hyvinvointialueiden lainat saavat valtion takauksen ja ovat Kuntarahoituksen vakavaraisuuslaskennassa nollariskiluokkaa, eikä niistä siten pitäisi syntyä tilannetta, joka johtaisi Kuntarahoituksen maksukyvyttömyyteen suhteessa joukkovelkakirjalainojen haltijoihin ja edelleen KTK:n takausvastuun realisoitumiseen.

Kuntien asemaa hyvinvointialueiden rahoittamisen järjestämisessä tulee tarkastella sen kysymyksen kautta, että säilyykö kuntasektorin riittävä itsenäisyys, mahdollisuus päätöksentekoon ja riskiasema hyväksyttävänä, vaikka niiden takaa-amaa varainhankintaa käytetään hyvinvointialueiden rahoituksen hyväksi. Tähän kysymyksen vastaamiseksi tuomme esille seuraavat näkökulmat:

Hallituksen esitysluonnos toteaa, että se ei pakottaisi Kuntarahoitus Oyj:tä laajentamaan antolainaustaan hyvinvointialueiden toimintaan vaan ainoastaan mahdollistaisi sen, jos Kuntien takauskeskuksen valtuuskunta ja Kuntarahoitus Oyj päättäisivät tällaiseen rahoitustoimintaan ryhtyä. Näin ollen kuntasektorille jää KTK:n ja Kuntarahoituksen kautta edelleen itsenäinen päätösvalta järjestelmän käyttämisestä hyvinvointialueiden rahoitukseen. Tärkeää on siksi myös, että kuntasektori esittää myös tätä lakiluonnosta koskevalla lausuntokierroksella oman kantansa järjestelyn hyväksyttävyyteen.

Riskiaseman osalta hallituksen esitys kuvaa asianmukaisesti, että Kuntarahoitus edellyttää kuntien yhtiöiltä täysimääräistä kunnan takausta, ja Kuntarahoituksen oletetaan toimivan näin myös hyvinvointialueiden rahoituksen osalta. Tämä on kuntasektorin riskiaseman kannaltamme nähdäksemme erittäin tärkeä vaatimus. Valtion takaus on edellytys luottojen nollariskisyydelle, tilanteessa, jossa hyvinvointialueilla ei ole valtiota / kuntia vastaavaa verotusoikeutta. Ilman valtion takausta hyvinvointialueiden lainat sisältäisivät todellista luottoriskiä, ja mahdollinen riskipaino olisi 20 %. Tällaisella hyvinvointialueiden 20 %:n riskipainoilla, joka

eroasi kuntien yhtiöiden nollariskiasemasta (koska niillä kuntien takaus), hyvinvointialueiden rahoituksen periaatteet olisivat kuntien näkökulmasta epätasapainossa, ja järjestelmän riskiprofiili kunnille nousisi tavalla, jota ei voi pitää hyväksyttävänä. Tällöin kuntien takaamaa varainhankintaa kohdistettaisiin rahoituksella kuntasektorin ulkopuolisiin hyvinvointialueisiin, joihin liittyisi nollaa korkeampi todennäköisyys luottotappioihin. Nämä luottotappiot tulisivat kuntien takaaoman järjestelmän kannettavaksi ilman, että kunnilla on mitään syytä, saati vankkaa valtiosääntöoikeudellista perustetta, tällaista riskiä kantaa. Korkeampi riskipaino vaikuttaisi myös hyvinvointialueiden rahoituksen hinnoitteluun.

Ymmärrämme, että käsillä oleva ehdotus (yhdessä jo hyväksytyyn sote-paketin kanssa) on yhtenevä Kuntarahoituksen näkemyksen kanssa, mutta haluamme edellä olevalla kuvauksella painottaa, että valtion takaus on erittäin tärkeä, jotta kuntien asema suhteessa hyvinvointialueisiin voi säilyä hyväksyttävänä käytössä kuntien yhteistä varainhankintajärjestelmää hyvinvointialueiden rahoittamiseen.

Toteamme vielä, että Kuntarahoituksen liiketoimintamalli on rakennettu kokonaisuudessaan nollariskisen luotonannon varaan, ja myöskään tämän vuoksi Kuntarahoitus ei voi hyväksyä hyvinvointialueiden luototusta ilman valtion takausta. Tästä poikkeaminen muuttaisi Kuntarahoituksen liiketoimintamallin riskiprofiilia ennakoitavuutta ja ymmärrettävyyttä suhteessa sijoittajiin ja luottoluokittajiin, ja voisi vaarantaa Kuntarahoituksen varainhankinnan hinnan ja saatavuuden.

Huolimatta siitä, että hyvinvointialueiden rahoituksen lähtökohta on valtion kautta tuleva rahoitus, eikä valtion takausten määrää hyvinvointialueiden ottamille lainoille voida siksi ennustaa kasvavan samassa suhteessa, mitä rahoituksen tarve on esitysluonnos pohtii valtion kriittistä suhtautumista takausvastuiden kohoamisen osalta. Tämän valtion näkemyksen vuoksieteen voinee tulla tilanteita, joissa valtion takausta hyvinvointialueen luotolle ei myönnettäisi. Tähän toteamme, edellä kuvatun valossa, että Kuntarahoitus ei rahoita muita kuin valtion takauksen sisältäviä hyvinvointialueiden investointeja. Tämän vuoksi on hyvä ymmärtää menneiden kriisien opettamana (mm. finanssikriisi ja koronakriisi), että eteen voi tulla tilanteita, joissa muita rahoittajia ei ole edes vaihtoehdoiksi hyvinvointialueille. Näitä tilanteita silmällä pitäen valtion on syytä varautua siihen, että takauksen antaminen myös kriisitilanteessa tapahtuu jouhevasti ja vaarantamatta hyvinvointialueiden toiminnan jatkuvuutta.

Toteamme vielä, että esitysluonnoksessa hahmotellut vaihtoehdot (s. 16) ovat nähdäksemme oikeita ja niistä viimeinen eli malli, jossa valtio olisi ottanut Kuntarahoituksen varainhankinnasta takausvastuun siltä osin, kun on kyse kohdistumisesta hyvinvointialueiden rahoitukseen, olisi ollut kuntien näkökulmasta perustelluin tilanteessa, jossa hyvinvointialueilla ei ole verotusoikeutta. Toteamme tähän, että kyseistä vaihtoehtoa olisi hyvä pohtia tulevaisuudessa edelleen, varsinkin jos

hyvinvointialueiden verotusoikeuden toteutumiseen menee käytännössä merkittävästi aikaa.

3 EU:n valtiontukisääntelyn arviointi

Kuntarahoituksen liiketoiminta (varainhankinta ja luottojen myöntö) nojaa kokonaisuudessaan siihen, että se toimii rahoittajana vain hankkeissa, joissa ei ole kyse taloudellisesta toiminnasta. Tätä arviointia Kuntarahoitus tekee jatkuvasti osana normaalia liiketoimintaa yksittäisten lainojen myöntämisen yhteydessä. Näissä tilanteissa selkänajana on nykyinen KTK-laki sekä vuodelta 2004 oleva EU-komission päätös järjestelmästä.

Sote-uudistuksessa on kyse kokonaan uudesta nykyiselle KTK-laille ja komission päätökselle tuntemattomasta osapuolesta, hyvinvointialueesta. Valtion takaus hyvinvointialueiden lainoille on kokonaan uusi elementti, jota ei ole vanhassa komission päätöksessä huomioitu.

Esitysluonnoksessa on nähdäksemme hyvin perusteltu sitä, miksi hyvinvointialueiden toiminnan ja niiden sisällyttämisen KTK-lakiin ei uskota muodostavan haasteita suhteessa EU:n valtiontukisääntelyyn. Kuntarahoitukselle asiassa on kuitenkin kyse liiketoiminnan peruselementistä, johon ei tulisi sisältyä merkittävästi tulkintaa tai epävarmuuksia. Ymmärtääksemme tästä on käyty ministeriöiden toimesta keskusteluja komission kanssa ja Kuntarahoitukselle markkinaosapuolena on tärkeää, että se on sellaisessa muodossa, johon Kuntarahoitus voi tukeutua

Kuntarahoituksen liiketoiminnan ennustettavuus ja sen juridinen perusta ovat keskeisiä elementtejä yhtiön sijoittajille ja luottoluokittajille. Yhtiön liikkeeseenlaskemien joukkovelkakirjalainojen ja lyhytaikaisten velkasitoumusten määrä eli varainhankinnan kanta on huomattava, noin 40 miljardia (30.6.2021), ja tämä kanta ja jatkuvasti tehtävät liikkeeseenlaskut nojaavat järjestelmään, josta on voimassa oleva komission päätös siitä, että KTK:n takaus varainhankinnalle ei ole kiellettyä valtiontukea. Tämän vuoksi yhtiön on oman riskienhallintansa kannalta voitava luottaa siihen, että hyvinvointialueiden rahoittamiseen ei liity, edes epätodennäköisiä, juridisia riskejä. Yhtiön varainhankinnan jatkuvuuden kannalta olisi erittäin ongelmallista, että se joutuisi perustelevaan vain omalla tulkinnallaan tai muulla epävirallisella kansallisella kommentoinnilla kansainvälisille tahoille järjestelmään tehtyjä muutoksia ja niiden asianmukaisuutta ilman komission selvää uutta kommunikaatiota. Koska KTK-lakia esitetään nyt muutettavaksi hyvinvointialueet sisältäväksi, ja koska nämä eivät ole sisältyneet alkuperäiseen komission päätökseen/notifikaatioon, katsomme, että erityisesti valtion takaus kokonaan uutena elementtinä olevien hyvinvointialueiden lainoille, tulisi notifioida tai muuten riittäväällä tavalla todistettavasti kirjallisesti käsitellä komission kanssa. Nähdäksemme tässä on kyse varsin teknisestä ilmoituksesta, koska hyvinvointialueiden toimin-

taan ei arvioida liittyvän kiellettyä valtion tukea, koska ne harjoittavat valtiontutkimielessä ei-taloudellista toimintaa ja toisaalta valtion takaus voitaisiin antaa uusille lainoille riippumatta rahoittajana olevasta tahosta, jolloin kyse ei olisi selektiivisestä, yksinomaan Kuntarahoitusta koskevasta järjestelystä. Kirjallinen menettely komission kanssa on kuitenkin Kuntarahoituksen kannalta katsottuna ainoa tapa todistaa järjestelmää ulkopuolelta arvioiville, että muutokseen ei liity valtiontukiongelmia.

4 Suojaus- ja leasing-järjestelyt

Hyvinvointialueiden uusinvestointien osalta hyväksytty sote-uudistuksen lainsäädäntöpaketti lähtee siitä, että valtion takaus ei voi kohdistua uus- ja lisäinvestoinneissa suojausjärjestelyihin tai leasingrahoitukseen. Edellä kohdassa 2 kuvattujen syiden vuoksi Kuntarahoitus ei siten voi toimia esitysluonnoksessa todetulla tavalla (s. 13) näiden instrumenttien tarjoajana. Haluamme kuitenkin todeta, että näissä on kyse rahoittajan kannalta hyvin yhtenevästä toiminnasta kuin perinteisempään velkakirjaluototukseen liittyvissä transaktioissa. Näiden instrumenttien sulkeminen valtion takauksen ulkopuolelle ei ole loogista.

Suojausjärjestelyillä pyritään suojautumaan rahoitukseen liittyviltä markkinariskeiltä ja siten parantamaan taloudellisen suunnittelun ennustettavuutta ja kustannusten kokonaishallintaa. Tämän vuoksi on vaikea nähdä, miksi suojausjärjestelyt on jätetty valtion takauksen ulkopuolelle, koska ilman takausta suojausjärjestelyjen kustannus kasvaa niin huomattavasti, että niitä tuskin toteutetaan, mikä puolestaan altistaa uus- ja lisäinvestoinnit tarpeettomille rahoitus- tai markkinariskeille.

Leasingin osalta uskomme, että myös hyvinvointialueilla on tarve toteuttaa investointeja erilaisilla tehokasta rahoitushuoltoa palvelevilla rahoitusratkaisuilla, ja emme näe erityistä syytä sille, miksi leasingrahoitus ei soveltuisi myös hyvinvointialueiden tarpeisiin, kun kyse on leasingsopimuksesta, jossa vuokralleottajalla (eli hyvinvointialueella) on osto-optio vuokrakohteeseen.

Esitysluonnoksen ajatus on, että ilman valtion takausta näille instrumenteille löytyisi muita palveluntarjoajia. Riskienhallinnan kannalta rahoittajat arvioivat suojausjärjestelyjä ja leasingrahoituksen hyvin samoin periaattein kuin velkakirjarahoitusta ja siksi samat lainalaisuudet pätevät näillä markkinoilla. On siksi täysin mahdollista, että hyvinvointialueiden mahdollisuudet kustannustehokkain suojausjärjestelyihin tai leasing-ratkaisujen toteuttamiseen vähenevät oleellisesti, kun Kuntarahoitus ei voi toimia näiden instrumenttien tarjoajana.

5 Tekniset kommentit

Lopuksi esitämme alla olevassa taulukossa muutamia teknisempiä kommentteja huomioitavaksi esityksen viimeistelyssä:

Korjattava kohta	Muutosehdotus	Perustelu
Sivu 4: "Lisäksi konserniin kuuluu tytäryhtiö Inspira Oy"	"Lisäksi konserniin kuuluu tytäryhtiö <i>Rahoituksen neuvontapalvelut Inspira Oy</i> "	Korjattu vastaamaan yhtiön virallista kaupparekisteriin merkittyä nimeä
Sivu 4: "lain tarkoittama kansallisesti merkittävä luottolaitos (O-SII)"	"lain tarkoittama <i>muu rahoitusjärjestelmän kannalta</i> merkittävä luottolaitos (O-SII)"	Luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (10 luvun 8 §) ei käytetä termiä "kansallisesti" vaan ainoastaan "muu rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos"
Sivu 4: "myönnettyihin lainoihin ei liity luottotappioriskiä"	Sivu 4: "myönnettyihin lainoihin ei käytännössä liity luottotappioriskiä"	Kaikkeen luotonantoon liittyy luottotappioriski ja siksi ilmaisua olisi hyvä pehmentää.
Sivu 5: "Kuntarahoitus Oyj:n varainhankinta on koronaepidemiasta huolimatta pysynyt hyvin edullisena ja sen kaikkien joukkolainojen keskikorko jälkimarkkinoilla oli vain 0,18 prosenttia toukokuussa 2021."	"Kuntarahoitus Oyj:n varainhankinta on koronaepidemiasta huolimatta pysynyt hyvin edullisena."	Kuntarahoituksen varainhankinnan keskikustannus on yhtiön liikesalaisuus eikä Kuntarahoitus julkista varainhankintansa keskikustannusta, joka sisältää niin julkisia kuin myös esim. ns. private placement -järjestelyjä. Emme tiedä, mistä kyseinen luku on poimittu, mutta sen sisällyttäminen esitykseen on harhaanjohtavaa. Katsomme, että tässä kohdassa riittää, jos viitataan kustannuksen edullisuuteen. Kuntarahoituksen uuden varainhankinnan kustannus on nykyisellä korkotasolla negatiivinen.
Sivu 6: "Suomi on vuonna 2004 ilmoittanut komissiolle takauskeskuslain mu-	" <i>Kuntien yhteinen varainhankintajärjestelmä on käsitelty EU-komissiossa vuonna 2004</i> ".	Komission käsittely perustui tehtyyn valitukseen.

kaisesta kuntien yhteisestä varainhankintajärjestelmästä”		
Sivu 6: ”Jos takauskeskuslain mukaista, takauskeskuksen ja Kuntarahoitus Oyj:n välistä järjestelmää muutetaan tavalla, jossa järjestelmästä muodostuisi uutta tukea taloudelliseen toimintaan, tämä voi edellyttää uuden tuen ilmoittamista komissiolle.”	[ei muutosehdotusta]	Tämän kappaleen merkitys jää epäselväksi. Viitataan nyt tehtäviin muutoksiin vai joihinkin mahdollisiin tuleviin muutoksiin?
Sivu 8: ”Finanssivalvonnan vakiintuneen tulkinnan mukaan saamiset suomalaisilta kunnilta ja kuntayhtymiltä täyttävät artiklan 2 kohdan vaatimukset ja niiden riskipaino on siten nolla.”	”Finanssivalvonnan vakiintuneen tulkinnan mukaan saamiset suomalaisilta kunnilta ja kuntayhtymiltä täyttävät artiklan 2 kohdan vaatimukset ja niiden riskipaino on siten nolla. <i>Tämän vuoksi Euroopan pankkiviranomainen (EBA) myös ilmoittaa ylläpitämässään listauksessa Suomen kuntien täyttävän artiklan 2 kohdan vaatimukset.</i> ”	Kyse ei nyky muodossaan enää yksin Finanssivalvonnan asiasta, vaan EBA julkistaa listaa 115 artiklan 2 kohdan mukaisista toimituksista. https://www.eba.europa.eu/eba-updates-lists-regional-governments-and-local-authorities-rglas-and-public-sector-entities-pses
Sivu 11: ”Näin ollen ehdotettu lakimuutos ei lisäisi kuntien vastuuta takauskeskuksen sitoumuksista.”	”Näin ollen ehdotettu lakimuutos ei <i>tosiasiallisesti</i> lisäisi kuntien vastuuta takauskeskuksen sitoumuksista.”	Ehdotetaan täsmennystä, koska teoriassa vastuut lisääntyvät, mutta niiden käytännön merkitys nollariskisyyden vuoksi vähäinen.
Sivu 12: ”Sen sijaan Kuntarahoitus Oyj edellyttää takauskeskuslain 8 §:ään ja sääntöihinsä vedoten, että sen esimerkiksi kuntien omistamille yhteisöille myöntämille lainoille on yhteisön omistajana olevan kunnan myönnettävä koko lainapääoman kattava takaus.”	”Sen sijaan Kuntarahoitus Oyj edellyttää <i>liiketoimimalliansa</i> vedoten, että sen esimerkiksi kuntien omistamille yhteisöille myöntämille lainoille on yhteisön omistajana olevan kunnan myönnettävä koko lainapääoman kattava takaus.”	Kuntarahoituksen ja kuntien yhteisen varainhankintajärjestelmän liiketoimintamalli on rakennettu nollariskisyydelle eikä sitä voida järkevällä tavalla muuttaa hyvinvointialueiden lainojen osalta suhteessa sijoittajiin, luotoluokittajiin ja valvoviin viranomaisiin. Liiketoimintamalli juontuu toki takausjärjestelmästä, mutta Kuntarahoitus ei ole missään viestinnässään viitannut

		nimenomaisesti takauskeskuslain 8 §:ään tämän mallin perusteena.
Sivu 13: "Jos Kuntarahoitus Oyj ryhtyisi nyt kyseessä olevan esityksen nojalla myöntämään rahoituspalveluja hyvinvointialueille, se saattaisi katsoa takauskeskuslain 8 §:ään ja omiin sääntöihinsä vedoten, että se ei voi myöntää hyvinvointialueille sellaisia rahoitusinstrumentteja, joille valtio ei myönnä takausta."	"Jos Kuntarahoitus Oyj ryhtyisi nyt kyseessä olevan esityksen nojalla myöntämään rahoituspalveluja hyvinvointialueille, se saattaisi katsoa <i>liiketoimintamallinsa</i> vedoten, että se ei voi myöntää hyvinvointialueille sellaisia rahoitusinstrumentteja, joille valtio ei myönnä takausta."	Ks. perustelut edellisessä kohdassa.
Sivu 17: Lisäksi Kuntarahoitus Oyj itse katsoo, että vaikka sillä voisi olla myös sellaista rahoitustoimintaa, johon liittyvää varainhankintaa takauskeskus ei takaa, yhtiö ei haluaisi ryhtyä myöntämään tällaista rahoitusta. Syynä on se, että tällainen menettely poikkeaisi Kuntarahoitus Oyj:n normaalitoiminnasta, jossa takauskeskuksen takaamalla varainhankinnalla on keskeinen merkitys ja joka voisi siten yhtiön oman arvion mukaan hämmäntää markkinoiden suhtautumista yhtiöön lainantajana."	-	Ehdotetaan lause kokonaan poistettavaksi. Kuntarahoitus ei ole missään yhteydessä katsonut, että sillä voisi olla rahoitustoimintaa, jota KTK ei takaisi. Nykyisessä liiketoimintamallissa Kuntarahoituksella voi olla vain KTK:n takamaa varainhankintaa ja tämän vuoksi Kuntarahoituksen varainhankinnan edellytys on, että luotonanto on nollariskistä.
Sivu 18: "Lisäksi asiaa arvioitaessa on huomattava, että eduskunnan käsitelystä olevassa hallituksen esityksessä sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen uudistuksesta (HE 241/2020 vp) on kyse vain olemassa olevista, kuntayhtymiltä ja kunnilta hyvinvointialueille	"Lisäksi asiaa arvioitaessa on huomattava, että eduskunnan <i>hyväksymässä</i> hallituksen esityksessä sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen uudistuksesta (HE 241/2020 vp) on kyse vain olemassa olevista, kuntayhtymiltä ja kunnilta hyvinvointialueille siirtävistä lainoista ja muista sitoumuksista."	Eduskunta hyväksyi soteuudistuksen 23.6.2021

siirtävistä lainoista ja muista sitoumuksista.”		
--	--	--

Kunnioitavasti,

Kuntarahoitus Oyj

Esa Kallio
toimitusjohtaja

Mari Tyster
johtaja, lakiasiat ja viestintä